

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustrert av: Wiehan de Jager

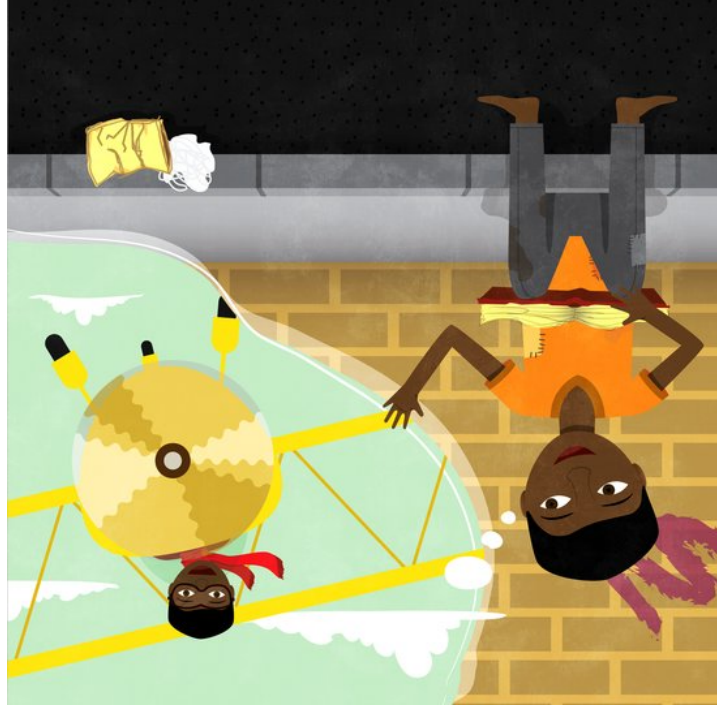
Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa),
Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

✎ Lesley Koyi

👤 Wiehan de Jager

📖 Marzieh Mohammadian Haghighi

💬 persisk / bokmål

📖 nivå 5

در شهر شلوغ نایروبی، دور از کانون گرم خانواده گروهی از پسرهای بی خانمان زندگی می کردند. آنها روزها را بی هدف سپری می کردند. صبحها، درحالیکه پسرها شب قبل را روی پیاده روی سرد خوابیده بودند، زیراندازشان را جمع می کردند. برای مقابله با سرمای روز آشغال می سوزاندند تا خود را گرم کنند. ماگزوه دربین آن گروه از پسرها بود. او کوچکترین عضو گروه بود.

...

I den travle byen Nairobi, langt fra det trygge livet hjemme, bodde det en gjeng hjemløse gutter. De tok hver dag akkurat som den kom. En morgen pakket guttene sammen mattene sine etter at de hadde sovet på det kalde fortauet. For å fordrive kulden lagde de et bål av søppel. En av guttene i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Da Magozwes foreldre døde, var han bare fem år. Han dro for å bo med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikke om barnet. Han ga ikke Magozwe nok mat. Han tvang gutten til å jobbe hardt.

...

و قبیله که پدر و مادر ماکزوه مرگند، او فقط پنج سال داشت. او رفت که با عموی خود زندگی کند. این مرد مراقب آن بچه نبود. او غذاي کافی به ماکزوه نمی‌داد. او ماکزوه را مجبور می‌کرد که کارهای سخت زیادی انجام دهد.

اگر ماگزوه شکایت می کرد یا سوالی می پرسید، عمویش او را می زد. وقتی ماگزوه از او پرسید که می تواند به مدرسه برود، عمویش او را زد و گفت “تو برای یاد گرفتن هرچیزی خیلی احمق و کودن هستی.” سه سال بعد از این رفتار ماگزوه از خانه ی عمویش فرار کرد. او شروع به زندگی کردن در خیابان کرد.

...

Hvis Magozwe klagde eller stilte spørsmål, slo onkelen hans ham. Når Magozwe spurte om han kunne gå på skolen, slo onkelen hans ham og sa: “Du er for dum til å lære noe som helst.” Etter tre år med denne behandlingen rømte Magozwe fra onkelen sin. Han begynte å bo på gata.

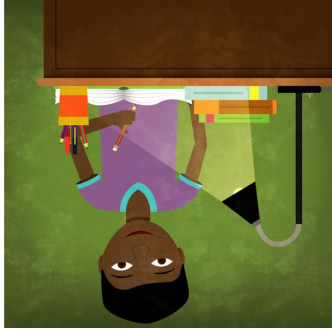
ماگزوه در حیاط خانه ی با سقف آبی نشسته بود و داشت یک کتاب داستان از مدرسه می خواند. توماس آمد و کنارش نشست. توماس پرسید، “موضوع داستان چیست؟” ماگزوه در جواب گفت، “داستان در مورد پسری است که معلم شد.” توماس پرسید، “اسم آن پسر چیست؟” ماگزوه با لبخند گفت، “اسم آن پسر ماگزوه است.”

...

Magozwe satt på tunet ved huset med det grønne taket og leste en barnebok fra skolen. Thomas kom og satte seg ved siden av ham. “Hva handler fortellingen om?” spurte Thomas. “Den handler om en gutt som blir lærer”, svarte Magozwe. “Hva heter gutten?” spurte Thomas. “Han heter Magozwe”, svarte Magozwe med et smil.

Magozwe begynte på skolen, og det var vanskelig. Han hadde mye å ta igjen. Av og til ville han gi opp. Men han tenkte på piloten og fotballspilleren i barnebøkene. Som dem ga han ikke opp.

مادرووه مدرسه را شروع کرد، مدرسه سخت بود. او چیزی برای یاد گرفتن نداشت. او به او بی فکر می کرد. آنها را دوست داشت، او تسلیم و آن فوتبالیست در کتاب داستان فکر می کرد. بعضی بچه ها در آن خانه و مادرووه مدرسه را شروع کرد، بعضی بچه ها مدرسه سخت بود. او چیزی برای یاد گرفتن نداشت. بعضی بچه ها مدرسه سخت بود. او چیزی برای یاد گرفتن نداشت.

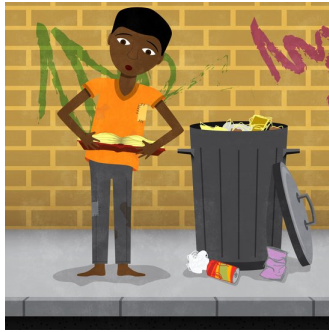

Livet på gata var vanskelig, og de fleste guttene slet hver dag bare for å finne mat. Noen ganger ble de arrestert, andre ganger ble de slått. Når de ble syke, var det ingen som kunne hjelpe dem. Gjengen var avhengig av de få pengene de fikk fra å tigge og fra å selge plast og annet til resirkulering. Livet var enda vanskeligere på grunn av slasskamper med rivaliserende gjenger som ville ha kontroll over deler av byen.

...

زندگی در خیابان سخت بود و بیشتر بچه ها برای به دست آوردن غذا تلاشی می کردند. بعضی بچه ها مدرسه سخت بود. او چیزی برای یاد گرفتن نداشت. بعضی بچه ها مدرسه سخت بود. او چیزی برای یاد گرفتن نداشت. بعضی بچه ها مدرسه سخت بود. او چیزی برای یاد گرفتن نداشت. بعضی بچه ها مدرسه سخت بود. او چیزی برای یاد گرفتن نداشت.

یک روز در حالیکه ماگزوه داشت به درون سطل زباله نگاه می‌کرد، یک کتاب داستان پاره پوره و کهنه پیدا کرد. او کثیفی را از آن پاک کرد و آن را داخل کیسه اش گذاشت. بعد از آن هر روز او کتاب را بیرون می‌آورد و به تصاویرش نگاه می‌کرد. او نمی‌دانست که چگونه کلمات را بخواند.

...

En dag mens Magozwe lette i noen søppelbøtter, fant han en gammel fillete barnebok. Han fjernet møkka fra den og la den i sekken sin. Hver påfølgende dag tok han ut boka og så på bildene. Han visste ikke hvordan han skulle lese ordene.

و بنابراین ماگزوه به اتاقی در خانه ای باسقف سبز رفت. او در آن اتاق با دو پسر دیگر شریک بود. روی هم رفته ده بچه در آن خانه زندگی می‌کردند. همراه با آنتی سیسی، سه سگ، یک گربه و یک بزغاله ی پیر.

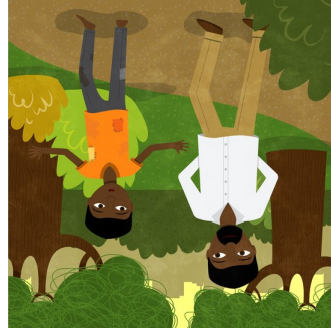
...

Dermed flyttet Magozwe inn i et rom i et hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutter. Til sammen var det ti barn som bodde i det huset. Sammen med tante Cissy og mannen hennes, tre hunder, en katt og en gammel geit.

Han snakket om det han var redd for med Thomas. Med tiden forsikret mannen gutten om at livet kunne bli bedre på det nye stedet.

...

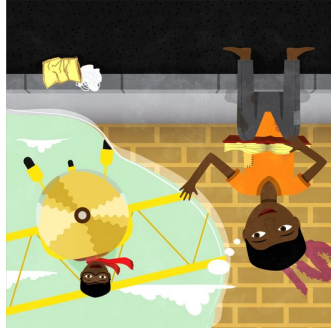
هه ماگروه را با توماس در میان گذاشت. به مرور زمان توماس به ماگروه او ترس هایش را با توماس در میان گذاشت. به مرور زمان توماس به ماگروه او ترس هایش را با توماس در میان گذاشت.

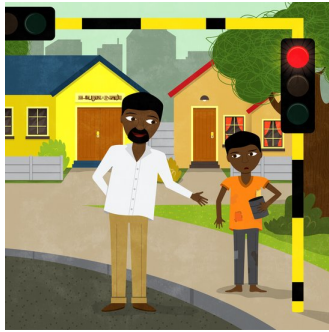

Bildene fortalte fortellingen om en gutt som vokste opp til å bli pilot. Magozwe pleide å dagdrømme om å bli pilot. Noen ganger innbilde han seg at han var gutten i fortellingen.

...

تصاویر، داستان را نقل می‌کردند که می‌خواست بزرگ شود تا بتواند یک خلبان شود. ماگروه روایتی هر روز می‌شنید. خلبانان که در داستان بودند تصور می‌کرد که جودیشی هایشان پسری است که در داستان بودند.

هوا سرد بود و ماگزوه در ابتدای جاده ایستاده بود. مردی به سمتش رفت. آن مرد گفت، "سلام، من توماس هستم. من نزدیک اینجا کار می‌کنم، در جایی که تومی توانی چیزی برای خوردن پیدا کنی." او به خانه ای زرد با سقف آبی اشاره کرد. "او پرسید، "من امیدوار باشم که تو به آنجا بروی و مقداری غذا بگیری؟" ماگزوه به آن مرد و سپس آن خانه نگاه کرد. او گفت، "شاید" و به راهش ادامه داد.

...

Det var kaldt og Magozwe stod langs veien og tigget. En mann gikk bort til ham. "Hei, jeg heter Thomas. Jeg bor i nærheten, på et sted der du kan få deg noe å spise", sa han og pekte på et gult hus med blått tak. "Jeg håper du drar dit for å få deg litt mat?" spurte han. Magozwe så på ham, og deretter på huset. "Kanskje", sa han og gikk.

ماگزوه در مورد این مکان جدید و رفتن به مدرسه فکر کرد. اما اگر عمویش درست گفته باشد و او برای یاد گرفتن هر چیزی خیلی کودن باشد چی؟ اما اگر در این جای جدید او را کتک بزنند چی؟ او ترسیده بود. او با خود فکر کرد، "شاید بهتر باشد که به زندگی کردن در خیابان ادامه دهد."

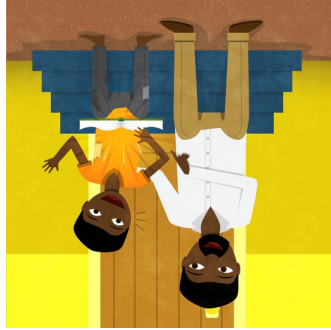
...

Magozwe tenkte på dette nye stedet og på å gå på skolen. Hva om onkelen hans hadde rett og han var for dum til å lære noe? Hva om de slo ham på dette nye stedet? Han var redd. "Kanskje det er bedre å bo på gata", tenkte han.

Omrking Magozwes tiende fødselsdag ga Thomas ham en ny barnebok. Det var fortellingen om en landsbygut som vokste opp til å bli en berømt fotballspiller. Thomas leste den fortellingen for Magozwe mange ganger, helt til han en dag sa: "Jeg synes det er på tide at du går på skolen og lærer å lese. Hva synes du?" Thomas forklarte at han visste om et sted hvor barn kunne bo og gå på skole.

...

این یوزک یوله ده سالگی ماگوزوه، یوماسی یک کتاب داستانی خرید به او داد. این داستان در مورد یک پسر روستایی بود که بزرگ شد تا یک فوتبالیست مشهور شود. یوماسی این داستان را برای ماگوزوچینین بار خواند، تا اینکه یک روز یکی از بچه ها می گفت: "من فکر می کنم به مدرسه رفتن برای خواندن یوزک ها که در خانه می فکر می کنی؟" یوماسی توضیح داد که من خانه را سراج دارم که بچه ها می توانند در آنجا بنمایند و به مدرسه بروند.

I månedene som fulgte ble de hjemløse guttene vant til å se Thomas. Han likte å snakke med folk, spesielt de som bodde på gata. Thomas hørte på fortellinger om livene til folk. Han var seriøs og tålmodig, aldri frekk eller respektløs. Noen av guttene begynte å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

...

در طول ماهی که سیر می شد پسرهای بی خانمان عادت داشتند یوماسی را در اطراف ببینند. او دوست داشت که با مردم صحبت کند مخصوصاً افرادی که در خانه زندگی می کنند. یوماسی به داستان زندگی مردم می گوید. او خدی و صبور بود، هتخوقت گستاخ و بی ادب نبود. بعضی از پسران شروع به رفتن به آن خانه می کردند.

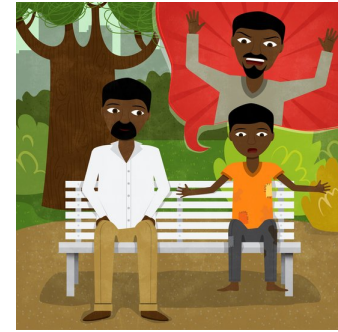

ماگزوه روی پیاده رو نشسته بود و به کتاب عکس دارش نگاه می کرد. وقتی که توماس کنار او نشست پرسید، “داستان در مورد چیست؟” ماگزوه جواب داد، “داستان در مورد پسری است که خلبان شد.” توماس پرسید، “اسم آن پسر چه بود؟” ماگزوه به آرامی گفت، “من نمی دانم، من نمی توانم بخوانم.”

...

Magozwe satt på fortauet og kikket i bildeboka da Thomas kom og satte seg ved siden av ham. “Hva handler fortellingen om?” spurte Thomas. “Den handler om en gutt som blir pilot”, svarte Magozwe. “Hva heter gutten?” spurte Thomas. “Jeg vet ikke, jeg kan ikke lese”, svarte Magozwe lavt.

وقتی که آنها همدیگر را ملاقات کردند، ماگزوه شروع به گفتن داستان زندگیش برای توماس کرد. آن داستان در مورد عمویش بود و اینکه چرا از دست او فرار کرد بود. توماس زیاد صحبت نکرد و به ماگزوه نگفت که چه کار کند، ولی همیشه با دقت گوش می داد. بعضی مواقع آنها با هم حرف می زدند در حالیکه در آن خانه با سقف آبی غذا می خوردند.

...

Da de møttes, begynte Magozwe å fortelle sin egen historie til Thomas. Det var historien om onkelen hans og hvorfor han rømte hjemmefra. Thomas snakket ikke mye, og han sa ikke til Magozwe hva han skulle gjøre, men han lyttet alltid oppmerksomt. Noen ganger snakket de sammen mens de spiste i det gule huset med det blå taket.